

for —, at Sæssionerne tsaafald ville kunne sluttes ved Julen, og det selv ikke, hvis Rigsdagen blev indkaldt endog noget tidligere end til den omtalte Termin. Man er dog af Hensyn til de fleste af Medlemmernes Stilling udenfor Thinget nødt til ikke at rykke Tiden for Rigsdagens Sammentaldelse meget tidligere frem; men, naar det kun kan ske høist en Maaned eller saa før den sædvanlige Tid, saa tvivler jeg meget om, at det af den ærede Landssthingsmand udtalte Duffe om at see Sæssionerne sluttede ved Julen paa nogen Maade vil kunne opfyldes. — Naar det ærede Medlem dernæst henlede Dpmærksomheden paa de mange Lovforslag, som forelægges, saa vil han vistnok heller ikke undlade at tage i Betragtning, at en Deel af de i denne Samling forelagte som Gjengangere meget naturlig paa en Maade ere fremtvungne, saaledes at de maatte forelægges i indværende Sæssion. Dette gjælder f. Ex. om Alt, eller idetmindste om det Meste af, hvad jeg har havt den Ære at forelægge for Rigsdagen, nemlig samtlige Lønningslovforslagene med Slutstene derpaa, nemlig Pensionslovforslaget. — Naar det ærede Medlem endelig meente, at det tykke Bind af Anmærkninger, som følger Finantslovforslaget, burde indskrænkes, saa vil jeg henlede hans Dpmærksomhed paa, at dette Bind ikke er lige tykt hvert Aar. Der er indført den Praxis, som jeg troer har en tilstrækkelig god Grund for sig, at, hver Gang et nyt Folkething træder sammen, leveres Anmærkningerne til Finantslovforslaget noget udførligere end i de mellemliggende Sæssioner, for at give de ærede Medlemmer, som ikke have fulgt de tidligere Forhandling, og som altsaa ere nye, ikke blot i Thinget, men ogsaa for en væsentlig Deel nye i den hele politiske Forhandling, Leilighed til paa en nogenlunde beqvem Maade at kunne sætte sig ind i Oprindelsen til og Bedømmelsen af de Forhold, som behandles i Finantsloven. I de to mellemliggende Sæssioner bliver der derimod paa væsentlige Punkter henviist til dette foregaaende Hefte, hvor de udførlige Dplysninger findes, saa at der kun gives nærmere Dplysninger, hvor saadanne maae ansees for at være nødvendige til en rigtig Bedømmelse af Forholdene, saaledes som de nu foreligge. Jeg

troer ikke, at Finantsministeren vilde faae nogen Tak, hvis han indskrænkede Omfanget af Anmærkningerne til Finantslovforslaget betydeligere, end det allerede er blevet indskrænket; nemlig saaledes, at man, som sagt, kun med Mellemrum, hvilke ere blevne ansete for passende at kunne sættes til 3 Aar, giver udførlige Dplysninger, men derimod i de mellemliggende Sæssioner indskrænker sig til at give det, som maa ansees nødvendigt for netop den Sæssions Brug, i hvilken Finantslovforslaget forelægges.

Krieger: Skjøndt Taushed sjo ingenlunde medfører Samtykke, vil jeg dog ligeoverfor min ærede Sidemand tilhøre (Vehmann) ikke tilbageholde en Bemærkning med Hensyn til et Punkt, hvori jeg ligefrem er uenig med ham, nemlig det sidste Punkt, som Finantsministeren i dette Dieblt omtalte. Jeg er aldeles enig med den ærede Finantsminister i, at han vilde faae Utak, dersom han vilde indskrænke de Dplysninger, som nu ledsage Finantslovforslaget, og jeg er tillige aldeles overbevist om, at, langtfra at Tid vilde bespares ved en Indskrænkning af Dplysningerne, vilde tværtimod Tid derved tabes, idet den mundgaaelige Folge deraf vilde blive en Mængfoldighed af Spørgsmaal, hvis Fremsettelse og Besvarelse netop vilde tage lang Tid. Bedømmelsen af, om Dplysningerne ere udførlige eller ikke, maa jo naturligvis være noget individuel og relativ, og det skal jeg derfor ikke gaae i Rette med Andre om. Men for netop ikke at holde sig til det reent Individuelle, vil jeg fremhæve, at jeg troer, at man, naar man vil see hen til Omfanget af de Dplysninger, der meddeles i andre constitutionelle Lande, vil finde, at det er aldeles vist, at man paa ingen Maade kan sige, at de Dplysninger, vi faae, ere for udførlige. Der kunde tvært, naar man vilde gaae ind paa Grundene til Rigsdagsfamlingernes Variethed, vistnok siges Mængt og Meget, og der kunde navnlig ogsaa med Hensyn til den nuværende Samlings Variethed vistnok siges Et og Andet, som særlig kunde henvises til Regjeringen; men jeg troer oprigtig talt ikke, at vi ere i synderligt Humeur dertil, og jeg skal derfor ikke indlade mig derpaa.